

§ 5.

I § 41 udgaar 1. Stykke, sidste Punktum.

§ 41, 5. Stykke affattes saaledes: „*Ved Beregning af Invaliditets- og Dødsersatning (§§ 32 og 36) kan Aarslønnen i intet Tilfælde sættes højere end 2 100 Kr.*“

Som et nyt Stykke føjes til § 41, i. f.

„*Ved Beregning af Invaliditets- og Dødsersatning for forsikrede, der er Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie og af den Grund arbejder for et Vederlag, der er væsentlig mindre end sædvanlig, eller staar i Lærlingeforhold til Arbejdsgiveren, ansættes Aarslønnen af Raadet efter Skøn.*“

§ 6.

Ulykkesforsikringslovens § 49 affattes saaledes:

„*Enhver, der her i Landet driver Virksomhed, uanset om denne er erhvervs-mæssig eller ej, har Forsikringspligt overfor de af ham i hans Virksomhed beskæftigede Arbejdere og Funktionærer m. v. i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel, for saa vidt den ikke paahviler ham i Henhold til Kapitlerne 7, 8 eller 9. Ligeledes paahviler der enhver her i Landet Forsikringspligt for den Medhjælp, han beskæftiger i sin Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning, medmindre det drejer sig om Arbejdsgivere, der i deres Husholdning alene beskæftiger Personer, der uden at staa i fast Tjenesteforhold til vedkommende Arbejdsgiver antages for mindre end 1 Maaned ad Gangen til Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning, ved Vask, Rengøring eller privat Tjenestegerning for ham og hans Familie.*“

Ulykkesforsikringslovens § 50, 2. Punktum bortfalder, og der tilføjes til samme Paragraf som nyt Stykke:

„*Den i § 49 sidste Punktum omhandlede midlertidige Medhjælp i Arbejdsgiverens personlige Husholdning er forsikret i Statens Ulykkesforsikring. Denne Institutions Udgifter til Ydelser efter nærværende Paragraf lignes for hvert Kalenderaar paa samtlige anerkendte Forsikringsselskaber og de for Risikoaafgivelse fritagne Arbejdsgivere i Overensstemmelse med Reglerne i § 21, 2. Stykke.*“

§ 7.

De anerkendte Forsikringsselskaber er forpligtede til, uanset de i Henhold til tidligere Ulykkesforsikringslove trufne Forsikringsaftaler, at nedsætte de for pligtig Forsikring fastsatte Præmier og Bidrag med mindst 15 pCt., jfr. iøvrigt § 3.

Finder der ikke en saadan Nedsættelse Sted af en Forsikringstagers Præmie eller Bidrag, og findes der ikke i Forsikringsaftalen Hjemmel til en Fastsættelse af Præmien til et højere Beløb end svarende til en saadan Nedsættelse, er Forsikringstageren, for saa vidt han ikke maatte ønske at opretholde Forsikringen paa de af Selskabet fastsatte Vilkaar, berettiget til — dog kun indtil en Maaned efter Modtagelsen af Meddelelsen om Præmiens Fastsættelse — at opsigte Forsikringen med 8 Ugers Varsel uanset Tidspunktet for Forsikringstidens Udløb.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1927 og kommer til Anvendelse paa Ulykkestilfælde indtrufne nævnte Dato eller senere.